

Sakura Fumidori
พุ่มไม้ บานะ

ผมพยายาม
จะรับลูกขึ้น
แต่สายตา
ก็ถูกผ้า
อะไรบางอย่าง
มาบดบังไว้
จนมอง
อะไรไม่เห็น

알려
주세요
♥

너
가
있
어
♥

아
니
요
♥

กาเอเดะ
ที่ร่างแข็งเกร็ง
อยู่ได้ผม
แท้มแดงแจ๋
อย่างรวดเร็ว

ແ
ນາຍຈະ
ກໍາອະໄ
ນໍ່...!?

Kaede Kuzumoha
ຄູ໌ໂນະ ຄາເອເະ

Misaki Soya

โมะยะ มิซากิ

หน้าท้องมัน
เย็นจังเลย.....

หลังจากนั้นหลายวินาที
โชยะก็สังเกตเห็นได้ว่า
มันเกิดอะไรขึ้น ผมเอง
ก็รู้ตัวว่าทำอะไรลงไปแล้ว
จึงรีบเบรคหน้าขึ้น

CONTENTS

บทนำ			003
บทที่ 1	มือขวาแห่งความโชคดียังด้านลามก		018
	มือซ้ายแห่งความโชคไม่ดีด้านลามก		
บทที่ 2	บูด! เข้าสู่วิชาประดิษฐ์เสื้อราชินี!		122
บทที่ 3	น่าอับอาย! แอนตี้แมจิกมีลเลอร์หลายเลข 1!		167
บทที่ 4	คำสาปที่ไม่อาจคลายได้		239
บทส่งท้าย			297

วาราจิบะ เทมมิ

วาราจิบะ เอนจู

ไล่พิ
ทังที
จิจุ
ให้ถึง
ลวรสค์

5

presented by
**Hiroataka
AKAGI**

Illustration
Mataro

CAST

จิ 1 โรงเรียนปรานมาร
เพื่อนร่วมชั้นของซารุฮิสะ
เป็นพวกโรคจิต

คารา
สุเม:
อา
โออิ

HITOT!

จิ 1 โรงเรียนปรานมาร
เด็กสาวผู้มีเคราะห์ร้ายค้นหา
ถูกสาปให้ต้องเห็นเรื่องราวภายในจิตใจ

โซ
ยะ:
มิซา
กิ

EATTE HITOT!

จิ 1 โรงเรียนปรานมาร เด็กหนุ่ม
ผู้มีแขนต้องสาป มีความสามารถ
ในการชำระล้างจิตใจให้บริสุทธิ์ที่สุด

ฟูรุ
ยะ:
ฮารุ
ฮิสะ:

HITOT!

มัธยมต้นชั้น ปี 3 โรงเรียนปรานมาร
เด็กสาวลึกลับผู้คอยให้ข้อมูลแก่
ซารุฮิสะ

ทากิ
คาเว:
เมย์

EATTE HITOT!

สังกัดหน่วยสืบสวน สหกรณ์
ปรานมาร เด็กสาวผู้คอยให้ข้อมูลมอญแก่
ร่วมกับซารุฮิสะ

ฟูมิ
โทริ
ซากุ
ระ:

HITOT!

จิ 2 โรงเรียนปรานมาร
เพื่อนสมัยเด็กของซารุฮิสะ เป็น
นักปรานมารที่มีผลงานมาแฉับมากมาย

คุซุ
โนะ:
อะ:
คา
เอเด:

EATTE HITOT!

เด็กสาวผู้ถูกระบุว่าจริงปะ
ที่เป็นหนึ่งในตระกูลเก่าแก่
ทั้งเก้าก็ยังไม่

วาระ
จิเบ:
เอน
จู

HITOT!

หนึ่งในตระกูลเก่าแก่ทั้งเก้า
หัวหน้าตระกูลอุเมราจิ
สืบสองปรามจารฮายาสุวรัคิ

ซุเม
ราจิ
นัท
สึกิ

EATTE HITOT!

สาวงามผิวใตดาวที่คู่กับ
ซารุฮิสะในฝัน
ตัวจริงของพวกโนเบรณเตอร์

มิโฮ
โท:

HITOT!

นักเรียนโรงเรียนสตรีชิโรบุกิ
สัดส่วนร่างกายทำให้ผู้ชายทุกคน
ที่ได้เห็นต้องหลงเสน่ห์

โคอิ
นาตะ:
ชิสุกะ:

EATTE HITOT!

อดีตสาวอหัง
เป็นคนเก่งแต่ได้แต่ไม่ชอบออกไต่

นาจ
โมะ:
มุค
สึมิ

HITOT!

เผ่าคนที่จ้องเฝ้าจามพวกซารุฮิสะ
เพื่อชิงชิ้นส่วนศักดิ์สิทธิ์

อัน
ไกร
มา
เลียส

EATTE HITOT!

บทนำ

“ฟรุยะคุง! อยู่ตรงไหนเหรอ!? ใบอนุญาตถูกเปลี่ยนเป็นใบจริงแล้ว! สามารถเข้าถึงข้อมูลค่าสปีใหม่ ๆ ได้แล้วนะ!”

เสียงสดีไลของเพื่อนร่วมทีมของผม โซยะ มิซากิดังก้องไปทั่วเขตโรงพยาบาล

“ยัยบ้า.....รู้อยู่หรอว่าดีใจ แต่อย่าส่งเสียงดังในโรงพยาบาลสิ”

ผม ฟรุยะ ฮารุฮิสะเดินตามเสียงของโซยะไปทางโรงพยาบาลอย่างรวดเร็ว

โซยะเดินเลี้ยวมุมของโถงทางเดินเข้ามา และสบตา กับผม

“อ๊ะ! เจอแล้ว!”

ในระหว่างที่พวกคนไข้และพยาบาลพากันหันมามองอย่างสงสัยว่า “มันเกิดอะไรขึ้น” โซยะที่กำลังคึกคักอย่างที่สุด ก็วิ่งเข้ามาหาผม

เด็กสาวงามที่มีเอกลักษณ์เป็นริบิ้น

ร่างกายที่ถูกห่อหุ้มด้วยเครื่องแบบหน้าร้อนของโรงเรียนปราบมารเติบโตอย่างแข็งแรงสมบูรณ์ ผิวที่มีเลือดฝาดนั้นเห็นได้แม้จากที่ไกล ๆ ว่าเต่งตึง ภาพเธอวิ่งเข้ามาหาด้วยรอยยิ้มเหมือนเป็นเด็กนั้น มีเสน่ห์จนแม้แต่ผมที่ไม่ค่อยมีความต้องการ

ทางเพศก็ยังคงต้องมองอย่างหลงใหล แต่ในเวลาเดียวกัน ไชยะก็กำลังทำเรื่องที่ไม่ควรจะทำในโรงพยาบาล

“พฤษภาคม! เข้าถึงข้อมูลของคำสาปได้แล้วนะ! ดูลิดูลิ!”

“เข้าใจแล้ว สงบใจหน่อย! ที่นี่คือโรงพยาบาลนะ!”

ผมกระซิบเตือนไชยะที่ยืนหน้าจอสมาร์ทโฟนที่แสดงฐานข้อมูลที่สมาคมนักปราบมารเป็นผู้จัดทำมาให้ดู

“เอ? อ๊ะ”

ไชยะเอามือทั้งสองข้างปิดปากราวกับเพิ่งสังเกตเห็นสายตาของคนรอบข้าง

“.....ตั้งแต่เข้าโรงพยาบาลก็ถูกปฏิบัติด้วยเหมือนเป็นเจ้าหญิงตลอด เลยลืมไปว่าที่นี่เป็นโรงพยาบาล แหะแหะแหะ”

“นี่ เธอ.....”

ผมหน่ายใจไชยะที่หัวเราะเบาๆ อย่างกลบเกลื่อน

แต่ก็เข้าใจคำพูดแก้ตัวของไชยะได้

ตั้งแต่ที่ผมและไชยะมาเข้าโรงพยาบาลนี้ พวกเราก็ได้รับการดูแลแบบ VIP ที่ตามปกติจะไม่มีทางได้รับ

เหตุผลนั้นก็คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาเมื่อ 3 วันก่อน

เพราะว่าพวกเราให้ความร่วมมือในการโต้ตอบคำขี้นาเรย์โกะ อาชญากรวิญญูณระดับพิเศษที่บุกรุกโจมตี “สวนของอาคาฟูจิ” ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอันศักดิ์สิทธิ์

เป้าหมายของคำขี้นาเรย์โกะที่เป็นเนโครแมนเซอร์อันแข็งแกร่งและเป็นโกสต์ฟิเลีย (คนรักวิญญูณ) ก็คือ การเอาท่านไมจิอิเมะ เผ่าเทพที่มอบผลประโยชน์ให้แก่ดินแดนนี้จน

ได้รับความศรัทธาอย่างลึกล้ำไปเป็นเช็กส์เฟรนด์

พวกเราได้ช่วยเหลือการได้ตอบอาชญากรวิญญูณ บ้าบอคนนั้น ชูเมราจิ นั้สติกีที่เป็นผู้นำตระกูลชูเมราจิ หนึ่งใน “ตระกูลเก่าแก่ทั้งเก้า” และเป็นผู้คุ้มครองท่านโมมิจิฮิเมะ อีกทั้งยังเป็นสิบสองปรมาจารย์สายสวรรค์ ได้บอกให้ทาง โรงพยาบาลต้อนรับพวกเราเป็นอย่างดี

คงจะเป็นเพราะแบบนั้น จึงมีคนมองพวกเราที่ไว้วางใจกัน ในโรงพยาบาลด้วยสายตาตำหนิอยู่ไม่มากนัก

ไม่ใช่แค่นั้น มีแม้แต่คนเก่ามาไหว้พลางบอกว่า “สองคนนั้นคือท่านนักปราบมารที่ช่วยเหลือท่านนั้สติกีและท่านโมมิจิฮิเมะสินะ” ด้วย น้ำตื้นใจที่มองพวกเราในแง่ดีอยู่หรือ แต่มันก็อดอัดที่ถูกรอคอยก่อกันถึงขนาดนี้.....

“ก่อนอื่นเปลี่ยนที่กันก่อนเถอะ”

ผมที่อดอัดใจในหลาย ๆ ด้านบอกกับไชยะ แล้วรีบเดินออกไปจากที่ตรงนั้น

ผมและไชยะย้ายสถานที่ไปยังสวนกลางของโรงพยาบาล ในมุมหนึ่งของสนามหญ้าที่ถูกแสงอาทิตย์ของต้นหน้าร้อนสาดส่อง

พวกเราไปนั่งในร่มเงาไม้พลางใช้สมาร์ทโฟนลงเข้าสู่ข้อมูลเกี่ยวกับ “คำสาป” ของพวกเรา

“ฟุรุยะคุง เร็ว ๆ เข้า!”

“เข้าใจแล้วน่า ใจเย็นหน่อย”

ระหว่างที่ผมกำลังใช้สมาร์ทโฟนที่ไชยะยื่นมาให้เมื่อ
ไชยะก็ยื่นร่างเข้ามาหาอย่างร้อนรนใจ

ผมบอกให้ไชยะใจเย็นไว้ แต่ตัวผมเองก็กำลังร้อนรนใจ
อยู่ไม่น้อย

ผมกับไชยะถูกคำสาปบ้าบอเข้าสิงอยู่

คำสาปที่สิงสู่ไชยะมีชื่อว่าเนตรมารตณหา มันมีพลัง
นำทุกข์ใจอย่างสามารถเห็นข้อมูลทางเพศต่าง ๆ ของคนที่มอง
เห็นหน้าโดยไม่อาจควบคุมได้เลย

ส่วนผมนั้นถูกคำสาปเทคโนเบรกเกอร์ (การชำระล้าง
โดยทำให้ถึงจุดสุดหยอด) สิงอยู่ที่มือทั้งสองข้าง เป็นพลังที่
สามารถทำให้ทั้งคนเป็น คนตาย และแม้แต่สิ่งไม่มีชีวิตถึงจุด
สุดหยอดได้ด้วยกรจิมช่องปลุกกายิกสุข

และในมือทั้งสองข้างของผม ยังมีวิญญาณปริศนาที่
บอกว่าตัวเองชื่อมิโฮโตะสิงอยู่ด้วย เธอเป็นวิญญาณบ้าบอที่
พยายามทำให้คนรอบข้างถึงจุดสุดหยอดอย่างไม่เลือกหน้า

คำสาปของผมและไชยะเป็นหนึ่งในชิ้นส่วนของ “โบราณ-
วัตถุแห่งราคะของราชาซึกคิวบัส” ที่มีพลังมหาศาล เป็นของ
ยุ่งยากที่แม้แต่ “สิบสองปรมาจารย์สายสวรรค์” ที่เป็นจุดยอด
สุดของนักปราบมารในประเทศก็ยังไม่อาจชำระล้างได้

แต่ผมและไชยะก็สัญญากันว่า จะร่วมมือกันคลาย
คำสาปนี้ และอยู่ร่วมทีมนักปราบมารทีมเดียวกันมาจนถึงวันนี้

คำสาปที่แม้แต่สิบสองปรมาจารย์สายสวรรค์ก็ไม่อาจ
คลายได้

ไม่ถึงกับคาดหวังได้ว่า ข้อมูลแค่ระดับที่จะเปิดเผยให้แก่นักปราบมารที่เพิ่งได้ใบอนุญาตจริงมา จะทำให้มีความคืบหน้าอะไรมากนัก แต่ก็น่าจะมีอะไรอยู่บ้าง

เลยช่วยไม่ได้ที่ทั้งผมและโซยะจะตื่นเต้น

เมื่อไม่นานมานี้ พวกเราได้รู้ว่ามีเผ่ามารกำลังเล็งชิงชิ้นส่วนอวัยวะที่สิงพวกเราอยู่ ทำให้ยิ่งจำเป็นต้องคลายคำสาปให้ได้มากกว่าเดิม จึงอยากจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับคำสาปมาให้ได้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็ตาม

.....แต่ว่า

(จะไม่ซิดกันเกินไปหน่อยหรือ?)

ผมเหลือบตาไปทางโซยะที่ยื่นหน้ามามองหน้าจอสมาร์ทโฟนจากข้างๆ

โซยะคงจะสนใจแต่หน้าจอสมาร์ทโฟน เลยไม่รู้ตัวว่าท่อนแขนของเธอมาแตะตัวผมอยู่ และเส้นผมที่มิกลินหอมก็กำลังมาแตะผมด้วยเหมือนกัน

(เมื่อไม่นานมานี้ถูกหลบหน้าตลอด เลยยิ่งรู้สึกว่ามันมาใกล้ซิดกันสุด ๆ ไปใหญ่.....)

ตั้งแต่มิโอะโตะอาละวาดบังคับมือของผมให้ไปแตะส่วนสำคัญของโซยะ ผมก็ถูกโซยะเว้นระยะห่างออกจากกันมาตลอด แถมตอนนี้ยังจำเป็นต้องเลียนิ้วมือของโซยะเพื่อดึงเอาพลังที่แท้จริงของเธอออกมาด้วย ทำให้ความสัมพันธ์ของพวกเรายังคงน่าอึดอัดอยู่

เรื่องการบุกโจมตีของคาชิม่า เรย์โกะอาจทำให้โซยะ

ตัดสินใจเป็นเรื่องราวหลาย ๆ เรื่องไป หมู่นี้เธอจึงมาพูดคุยกับผม เหมือนกับตอนก่อนหน้านี้แล้ว

แต่ก็ไม่ได้กลับไปเป็นเหมือนเดิมทั้งหมด

ตอนที่บังเอิญพบกับไชยะหลังจากเดินเลี้ยวตรงมุม
ว่างของเธอแข็งแกร่งเล็กน้อยและใบหน้าก็แดงกำ ตอนที่ต้อง
อยู่กันสองต่อสองอย่างบังเอิญในห้องสนทนาของโรงพยาบาล
เธอก็ดูกังวลใจอย่างเห็นได้ชัด เมื่อวันก่อน ตอนที่ผมบังเอิญ
แตะมือเธอ ไชยะก็ร้อง “ว้าย!?” เสียงหลงออกมาแล้วเว้น
ระยะห่างออกไป จนผมเกือบถูกพวกคุณพยาบาลเห็นว่าเป็น
คนโรคจิตเลย

แต่นั่นก็ช่วยไม่ได้

ไชยะมีพลังบำบัดอย่างเนตรมารัตินหาอยู่ ทำให้เธอ
ไม่ถูกกับเรื่องทางเพศมากกว่าคนทั่วไป

ทั้งที่เธอเป็นเช่นนั้น กลับถูกผู้ชายที่ไม่ได้คบหากัน
แตะส่วนลับและถูกเลียนิ้วมือ

ไม่มีทางกลับไปเป็นเหมือนตอนก่อนหน้านี้ได้ง่าย ๆ
อยู่แล้ว

(เพราะฉันเราเลยคอยระวังเรื่องระยะห่างกับไชยะอยู่
.....)

ตอนนี้ไชยะคงกำลังตื่นเต้นเพราะข้อมูลใหม่ จึงเข้ามา
แนบชิดกับผม

ถ้าทำให้ไชยะรู้สึกไม่ดีขึ้นมาก็คงไม่ดี และการถูกลบ
หน้ามาตลอดทำให้ผมสนใจไม่ได้ตอนอยู่ใกล้ ๆ กับไชยะ.....

ตอนที่ผมกำลังพยายามจะเว้นระยะห่างจากโซยะอยู่นั่นเอง

“ออกมาแล้ว!”

“เหวอ!?”

โซยะตะโกนที่ข้างหูลมพลางชี้นิ้วไปทางสมาร์ทโฟน

“ข้อมูลเกี่ยวกับโบราณวัตถุแห่งราคะของราชาซึกคิวบัส และวิธีการรับมือ’นี่ไงละ!”

“.....!”

ผมถูกเสียงตะโกนของโซยะทำให้มีสติกลับมา จึงปรับเปลี่ยนอารมณ์ไปทันที

โซยะยื่นมือเข้ามาแตะหัวข้อของข้อมูล บนหน้าจอจึงมีข้อมูลอย่างละเอียดถูกแสดงขึ้นมา

แต่ว่า

“นี่มันอะไรกัน.....”

“.....”

ความตื่นเต้นคึกคักเมื่อครู่หายไปทันที

เพราะว่า “วิธีการรับมือ” ที่ถูกเขียนไว้มันน่าตกใจมาก

—เครื่องมือคำสาปที่ไม่อาจคลายได้ การทำให้ “โบราณวัตถุแห่งราคะของราชาซึกคิวบัส” หดพลังไปนั้น ในปัจจุบันมีแต่ต้องผนึกหรือสังหารผู้ถูกสิงเท่านั้น ถึงจะสามารถทำลายชิ้นส่วนได้ แต่ในกรณีนั้น วิญญาณของผู้ถูกสิงจะเสียหายในวินาทีที่ชิ้นส่วนถูกทำลาย ทำให้ตายอย่างรวดเร็ว

—การทำลายชิ้นส่วนหรือการสังหารผู้ถูกสิงจะทำให้

ขึ้นส่วนสลายไป แต่ขึ้นส่วนที่สลายไปจะฟื้นฟูตัวขึ้นมาใหม่ที่เหน็ดแค้นแห่งโลกอย่างลุ่มๆ ในระยะเวลาหลายปีถึงหลายสิบปีให้หลัง ทำให้วิธีการรับมือที่ดีที่สุดคือ การฝึกก่อนที่ขึ้นส่วนจะเข้าถึงใครได้ หลังจากนั้นจะเขียนถึงเอกลักษณ์ของขึ้นส่วนต่างๆ เท่าที่รู้เพราะค้นพบเจอได้เร็ว

“คาดไว้อยู่หรอ.....แต่มีข้อมูลบ่าบอทั้งนั้นเลย อย่างต้องฆ่าหรือฝึกผู้ถูกสิง.....และไอ้ที่ว่าถ้าทำลายแล้วจะฟื้นฟูขึ้นมาใหม่นี้มันยังงัยกัน.....”

“โธ่ ทั้งๆ ที่ต้องลำบากกว่าจะได้ใบอนุญาตจริงมาแท้ๆ!”

ผมขมวดคิ้วให้กับข้อมูลน่ากังวลใจที่ถูกแสดงขึ้นมา ส่วนไชยะเหวี่ยงแขนขาไปมาเหมือนกับเด็กที่เรื่องไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง

“ในส่วนเอกลักษณ์ของขึ้นส่วนต่างๆ ก็ไม่มีข้อมูลดี ๆ อะไรเลย! มีเขียนแค่เรื่องพลังของฉันกับฟุระคุงเท่านั้นเอง!”

เป็นตามที่ไชยะบอก ในหัวข้อเกี่ยวกับขึ้นส่วนที่ถูกค้นพบได้เร็ว มันไม่มีข้อมูลอะไรมากนัก

มีเขียนไว้ว่า นอกจากเทคโนโลยีเบรกเกอร์ของผมและเนตรมารัดนหาของไชยะแล้ว มีขึ้นส่วนอยู่อีก 7 ขึ้น นั่นก็เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์อยู่หรอ.....แต่นอกจากชื่อของขึ้นส่วนอย่าง “เขาของราชาซึกคิวบัส” หรือ “เขาของราชาซึกคิวบัส” แล้ว มันไม่มีข้อมูลอะไรอยู่มากนัก

ดูจากข้อมูลเกี่ยวกับพลังของผมและโชยะถูกเขียนไว้อย่างค่อนข้างละเอียดแล้ว สมาคมคงจะไม่ได้ปิดบังข้อมูลอะไรอยู่ บางทีทางสมาคมเองอาจมีข้อมูลเกี่ยวกับชิ้นส่วนต่างๆ อยู่ไม่มากนักก็ได้

“จะยังงี้ก็เถอะ แบบนี้คงยากที่จะตามหาชิ้นส่วนอื่นๆ นอกจากของพวกเราเพื่อหาข้อมูล”

นอกจากจะไม่รู้เกี่ยวกับลักษณะและพลังของชิ้นส่วนแล้ว ชิ้นส่วนจะปรากฏขึ้นในโลกอย่างสุ่มๆ อีกด้วย

นี่ก็เป็นเรื่องยากเหมือนอยากเห็นดาวตกพุ่งกระแทกพื้นโลกซะตอนนี้เลย

.....ถ้าอย่างนั้น ผมกับโชยะที่ถูกคำสาปนั้นเข้าสิง จะถือว่าโชคร้ายขนาดไหนกันนะ

“อ้อ แบบนี้มีแต่ต้องมุ่งหน้าไปเป็นสิบสองปรมาจารย์สายสวรรค์เพื่อหาข้อมูลแล้ว!”

“เธอพูดบ้าบออะไรอีก”

เหล่านักปราบมารที่มีพลังน่าขยahkan อย่างผมกับโชยะและเจ้าโรคจิตคาราสุมะ อาโออิ จะสามารถก้าวหน้าไปได้ไกลแค่ไหนกันนะ สิบสองปรมาจารย์สายสวรรค์เป็นหน้าตาของสมาคมนักปราบมาร ต่อให้พวกผมจะมีฝีมือและผลงานที่คู่ควรกับตำแหน่งนั้น พวกเราก็คงไม่ถูกแต่งตั้งให้เป็นสิบสองปรมาจารย์สายสวรรค์แน่

(ถ้าอย่างนั้น หนทางที่เหลืออยู่ก็มีแค่การทำนายของตระกูลโซมะที่นั่นทีสิก็บอก.....)

คำทำนายของผู้นำตระกูลโซมะนั้นจะแม่นยำเต็มร้อย แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะขอให้ทำนายเรื่องที่ต้องการได้อย่างแน่นอน

ถ้าคาดหวังมากเกินไปแล้วไม่เป็นไปตามคาด โซยะจะต้องผิดหวัง ฉะนั้นยังไม่บอกเธอเรื่องนั้นดีกว่า

ถ้าบอกกับโซยะ ผมเองก็อาจจะคาดหวังกับคำทำนายนั้นขึ้นมาด้วยก็ได้

ผมเหลือบตามองโซยะที่คราง “จื่อ!” พลังถอนหายใจเฮือกใหญ่

สรุป พวกเราต้องนั่งจนปัญญาอยู่ภายใต้แสงอาทิตย์ ที่แสดงให้เห็นว่าหน้าร้อนใกล้จะเริ่มต้นขึ้น

หลังจากนั้นไม่กี่วัน

ซูเมราจิ นัทลิกที่ขอให้ตระกูลโซมะทำนายให้ ก็เอาข้อมูลเรื่องขึ้นส่วนที่คาดไม่ถึงมาบอกให้พวกเราได้รับรู้ จนสถานการณ์ของพวกเราต้องเปลี่ยนแปลงไปอย่างใหญ่หลวง

ในห้องที่กว้างขวางนั้นมีเฟอร์นิเจอร์ถูกวางไว้เต็มห้อง ตึกตาดตัวเล็กใหญ่ที่เด็กผู้หญิงคงจะชอบและเกมจำนวนมาก บนตู้หนังสือมีการ์ตูนและนิยายหลากหลายแนววางเรียงไว้อย่างเป็นระเบียบ ที่หน้าโทรทัศน์ซึ่งถูกวางตรงมุมห้องมี DVD ของละครและภาพยนตร์จำนวนมาก

ไม่ใช่แค่ของเล่นเท่านั้น

ในห้องมีอ่างล้างหน้า ห้องน้ำ และอ่างอาบน้ำที่ดีมีราคาแพงวางไว้อยู่ครบ สามารถมองเห็นสวนกว้างใหญ่ที่ถูกตกแต่งอย่างทั่วถึงผ่านทางหน้าต่างบานใหญ่ได้ด้วย

ดูแล้วราวกับเป็นห้องงานอดิเรกที่ลูกสาวตระกูลผู้ดีที่ถูกรักใคร่ได้ขอร้องให้พ่อแม่สร้างให้

แต่ห้องนี้เป็นคุกสำหรับขังอย่างแน่นชัด ไม่สิ พูดยให้ถูกแล้ว มันในห้องสำหรับการแยกกักขังตัวต่างหาก

ประตูเหล็กบานหนามีแม่กุญแจจำนวนมากล็อกประตูไว้จากฝั่งข้างนอก กำแพงห้องและหน้าต่างใช้วัสดุดิบแข็งแกร่งที่ทนได้แม้แต่การถูกรถพุ่งชน และมีเขตแดนพิเศษที่แข็งแกร่งจนนักปราบมารทั่วไปต้องตะลึงถูกกางไว้

มันเป็นเขตแดนพิเศษที่จะผนึกห้องทั้งห้องไว้อย่างแน่นหนา และทำให้พลังของเด็กสาวที่เข้าไปข้างในห้องนี้ด้วยความตั้งใจของตัวเองหมดพลังอย่างสมบูรณ์

สิ่งที่เชื่อมต่อห้องขังนี้และโลกภายนอก มีแค่หน้าต่างบานเล็กสำหรับการส่งของเล่นและอาหารเข้าไปให้เท่านั้น

ตอนนี้มีหญิงสาวคนหนึ่งกำลังยืนอยู่ตรงหน้าต่างบานเล็ก เธอกำลังส่งเสียงเข้าไปในห้องขัง

“เอาจริงเหอะ~? คิดอีกครั้งได้ไหม~?”

คงจะอยู่ในวัยยี่สิบตอนกลาง แต่รูปร่างหน้าตาของเธอก็อ่อนวัยจนถ้าบอกว่าอยู่ในวัยสิบต้นๆ ก็คงเชื่อ อีกทั้งน้ำเสียงของเธอฟังดูอ่อนนุ่มด้วย

แต่ในน้ำเสียงอันอ่อนนุ่มนั้น มีความสงสารแฝงไว้อย่างเห็นได้ชัด

“พวกคนแก่ที่ได้ยินคำทำนายของโชมะ คงจะมาเกลี้ยกล่อมสินะ~ แต่เธอไม่จำเป็นต้องเสี่ยงชีวิตเรื่องภารกิจเกี่ยวกับโบราณวัตถุแห่งราคะเลยนี้? มีคนที่รู้เกี่ยวกับพลังของเธออยู่หลายคน แต่คนที่รู้เรื่องพลังของมือทั้งสองข้าง แม้แต่ในตระกูลเก่าแก่มิใช่แค่ไม่กี่คนเองน้ำ~”

หญิงสาวส่งเสียงเข้าไปในห้องข้างอีกครั้ง
แต่ไม่ว่าจะกล่อมกี่ครั้ง คำตอบที่ตอบกลับมาก็ยังไม่เปลี่ยนแปลง

“.....ฉันตัดสินใจแล้วค่ะ”
เสียงเด็กสาววัยเยาว์นั้นแผ่วเบา แต่ในเสียงเบาๆ นั้น มีความมุ่งมั่นแฝงอยู่

“อือ~ แต่ว่าน้ำ~”
หญิงสาวยังคงพยายามติดต่อไป แต่ในที่สุดเธอก็ถอนหายใจเบาๆ อย่างยอมแพ้และเศร้าใจ

แค่คำพูดตื้นเขิน ไม่อาจช่วยเด็กคนนี้ได้จริง ๆ สินะ
“.....ถ้าอย่างนั้น~ อย่างน้อยที่สุด มีอะไรที่อยากทำ เป็นสิ่งสุดท้ายไหม~?”

หญิงสาวพูดพลางหยิบตุ๊กตากระต่ายสีขาวออกมาจากที่นอนสักแห่ง แล้วดันมันเข้าไปในหน้าต่างของห้องข้าง

“.....?ฮะ!?”

เด็กสาวมองกระต่ายที่ถูกดันเข้ามาอย่างประหลาดใจ

แต่วินาทีที่สังเกตเห็นพลังที่ถูกแฝงไว้ในตุ๊กตา สีนาก็เปลี่ยนไป
“นี่มัน.....”

“สังเกตเห็นแล้วหรือ~? ถึงจะแค่ในระยะเวลาสั้นๆ
แต่เครื่องรางจะทำให้เธอออกไปข้างนอกได้เหมือนกับเด็ก
ธรรมดาเลยละ~”

“มะ ไม่ได้นะคะ ท่านเทมาริ! ฉันรับไว้ไม่ได้”

เด็กสาวดันตุ๊กตาลับเข้าไปในช่องหน้าต่าง พลัง
ตะโกนด้วยสีหน้าแตกตื่น

“ใส่พลังของท่านเทมาริลงไปแค่ไหนกันคะ!? แบบนี้
จะส่งผลกระทบต่อหน้าที่ของท่านเทมารินะคะ! ท่านเทมาริ
คอยเอ็นดูอยู่เสมอ ฉันไม่อาจรับมันไว้ได้ค่ะ”

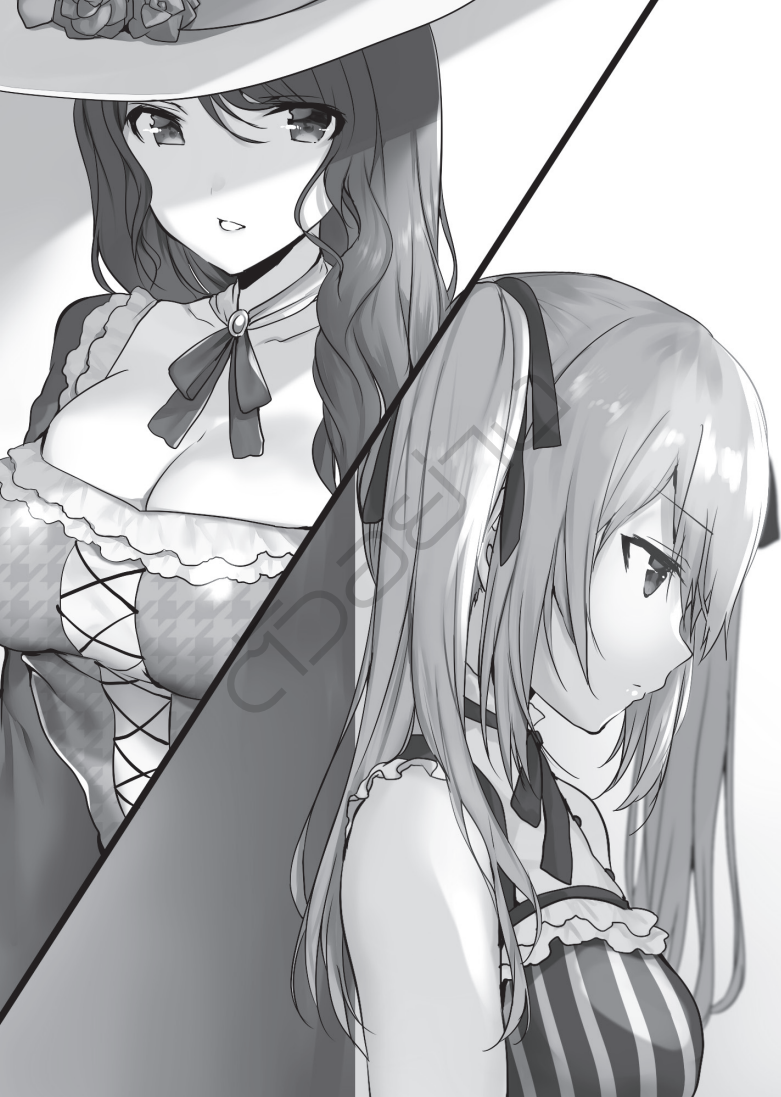
คนที่จัดเตรียมเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ในห้องซังและเอา
ของเล่นมาให้เป็นจำนวนมากก็คือหญิงสาวคนนี้เป็นคำสั่ง
ของวาราจิเบะ เทมาริ ผู้นำตระกูลของ “วาราจิเบะแห่งการ
ไว้เทียมทาน” ซึ่งเป็นหนึ่งใน “ตระกูลเก่าแก่ทั้งเก้า”

ไม่อาจรับ “เครื่องราง” นี้ที่ถูกสร้างขึ้นแม้ว่าเธอคนนั้น
จะต้องลดพลังของตัวเอง ไม่อาจรับ “เครื่องราง” ที่ทำให้ต้อง
ลดจำนวนงานที่จะทำได้ลง เด็กสาวส่งตุ๊กตาคืนกลับไปให้
เพราะว่าตัวเธอไม่มีสิทธิ์ที่จะรับมันมา

ไม่ใช่ของที่ตัวเองที่เอาแต่สร้างความลำบากให้แก่คน
รอบข้าง จะรับเอาไว้ได้

แต่ว่า

“สร้างมันขึ้นมาแล้ว จะเอาคืนไปไม่ได้หรอก~ เทมาริ

ยอมฟังความเอาแต่ใจของเธอที่บอกว่าอยากจะทำงานอันตรายแล้ว ถ้าไม่ยอมฟังความเอาแต่ใจของเทมาริที่อยากจะให้เธอรับมันไปบ้าง มันจะไม่ยุติธรรมน้ำ~”

“อีก.....”

คำพูดของเทมาริทำให้เด็กสาวไม่อาจตอบกลับไปได้
สิ่งที่สายตาทักลอกไปมาของเด็กสาวมองดูนั้น เป็นหนังสือเล่มโปรดที่อ่านซ้ำหลายต่อหลายครั้งจนโทรมไปแล้ว
มันเป็นเรื่องราวอบอุ่นหัวใจที่เหล่าตัวเอกร่วมมือกับเพื่อนพ้อง จนทำให้คนจำนวนมากมีรอยยิ้มได้

เป็นเรื่องราวที่มีอยู่ทั่วไป แต่ก็เป็นโลกแฟนตาซีที่เด็กสาวไม่อาจประสบพบเจอได้อย่างแน่นอน

“.....”

เด็กสาวก้มหน้าอย่างดูทุกข์ใจอยู่ครู่หนึ่ง.....แต่พอรู้ว่าเทมาริไม่ยอมถอย เธอก็เอ่ยความหวังในใจออกมาด้วยเสียงที่สิ้นเครือ

ความปรารถนาเล็กๆ ที่แม้จะคิดว่าตัวเองไม่ควรปรารถนา แต่ก็วาดฝันไว้หลายต่อหลายครั้ง

“.....ถ้าอย่างนั้น อยากจะลองไปดูโรงเรียนของนัก-ปราบมารสักครั้งค่ะ”

บทที่ 1 มือขวาแห่งความโชคดียด้านลามก มือซ้ายแห่งความโชคไม่ดีด้านลามก

1

หลายวันหลังจากที่พวกเราได้อ่านข้อมูลเกี่ยวกับ “โบราณวัตถุแห่งราชะของราชาชัคคิวัส” ในโรงพยาบาลของสวนของอาคาฟุจิ

พวกเราออกจากโรงพยาบาลโดยที่คนในพื้นที่รู้สึกเสียดาย (?) และได้กลับมาที่หอในโรงเรียนนักปราบมารหลังจากที่จากไปนาน

ตอนแรก ผมคิดอย่างสบายใจว่า “ห้องตัวเองทำให้สงบใจได้มากที่สุดจริงๆ” แต่พออาจารย์ประจำชั้นที่ได้ยินว่าผมกลับมาที่หอแล้วมาหา สถานการณ์ก็เปลี่ยนไปในทันที

ผมกำลังกุมศีรษะอยู่ในห้องตัวเอง

“อา โฮเวีย จะเริ่มทำจากอะไรก่อนดี.....”

สิ่งที่ถูกวางกองอยู่บนโต๊ะในห้องนั่งเล่น คือการบ้านที่ถูกสั่งในช่วงที่ผมหยุดเรียน

ตระกูลซุเมราจิที่เป็นฝ่ายรังตัวผมไว้ในสวนของอาคาฟุจิ ได้มาช่วยเหลือจนเรื่องวันเข้าเรียนไม่มีปัญหา แต่ผมไม่มีทางที่จะหยุดเรียนได้โดยไม่มีความเสี่ยงอะไรเลย เพราะเดิมทีมีผล

การเรียนต่ำเตี้ยติดดินอยู่แล้ว

“ฉันมีใบอนุญาตจริงแล้วนะ จะช่วยผ่อนปรนกันให้สักหน่อยก็ได้ล่ะ.....”

ถึงจะบ่นอย่างนั้น การบ้านบนโต๊ะก็ไม่มีทางหายไปเองได้

ใบอนุญาตนั้นขอแค่มีฝีมือดีพอก็ไปสอบจนเอามาได้ แต่ถ้าไม่ตั้งใจเรียนก็จะไม่ถูกยอมรับว่าเป็นนักปราบมารมืออาชีพ เดิมที่ผมถูกนักปราบมารคนอื่นรู้สึกละอายเพราะพลังสุดจุจาดอย่างเทคโนเบรกกเกอร์อยู่แล้ว จึงจำเป็นต้องตั้งใจเรียนเพื่อความก้าวหน้า โคตรจะลำบากใจเลย

ผมกล่อมตัวเองอย่างนั้นเพื่อเค้นความตั้งใจออกมาแล้ว จะทำการบ้าน แต่ว่า

“.....ไม่เข้าใจเลย”

สำหรับผมที่ไม่มีพรสวรรค์และไม่ได้ตั้งใจทั้งในการฝึกวิชาปราบมารจริงๆ และการเรียนในห้องมานานแล้ว การบ้านนี้มีระดับความยากมากเกินไป เรื่องที่หยุดเรียนนานทำให้แทบจะลืมเรื่องที่เรียนมาก่อนหน้านี้ไปแล้ว แย่เลยแบบนี้

“ถ้าซาคุระอยู่ด้วย เธอคงยอมมาช่วยแม้จะบ่นไม่หยุด.....”

ฟูมิโคริ ซาคุระคือน้องสาวที่ย้ายมาอยู่ข้างห้องผม เพื่อคอยจับตาดูผมที่มีพลังบ้าบออย่างเทคโนเบรกกเกอร์ ตอนนี้อยู่หน้าเธอผุดขึ้นมาในหัว

แม้ซาคุระจะมีอายุเท่าผม แต่เธอก็เป็นนักปราบมารมือโปรที่สังกัดอยู่กับหน่วยสืบสวน ซึ่งเป็นหน่วยซาระล้าง

องค์กรตัวเองของสมาคมนักปราบมาร

เธอเก่งกว่าผม เนื้อหาการเรียนแค่นี้คงไม่ใช่เรื่องยาก
อะไรเลย

แต่ตอนนี้ ผมไม่อาจขอความช่วยเหลือจากซาคุระได้
ซาคุระถูกส่งไปไล่ตามคาซึมา เรย์โกะที่โจมตีสวนของ
อาคาฟุจิ จึงยังไม่กลับมาที่หอนี้

แต่เห็นว่าการจับตาคุณจะเป็นเรื่องสำคัญที่สุด เธอ
เลยมีกำหนดการกลับมาวันพรุ่งนี้ แต่แบบนั้นอาจทำการบ้าน
ที่มีกำหนดการส่งในวันไม่ทันก็ได้

“ไซยะเอง เห็นว่าโดนการบ้านที่ต่างจากเราจนกำลัง
ยุ่งอยู่ด้วย คนที่จะฟังได้คงมีแค่พวกเพื่อนร่วมชั้นห้อง D
เท่านั้น.....”

ผมลองติดต่อไปหาพวกโคบายาชิที่เป็นเพื่อนร่วมชั้น
ห้อง D โดยไม่คาดหวังอะไร

และคำตอบที่กลับมาก็เป็นว่า “กำลังยุ่งอยู่ ไปช่วย
ไม่ได้!” ตามที่คาดเอาไว้

“ต้องเป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว”

โรงเรียนนักปราบมารที่กำลังจะเข้าสู่ช่วงหยุดหน้าร้อน
กำลังวุ่นวายกันอย่างที่สุด

ทั้งหมดเป็นเพราะคาซึมา เรย์โกะ

ก่อนหน้านี้คาซึมา เรย์โกะจะโจมตีสวนของอาคาฟุจิ
เธอไล่ปลดผนึกระดับสูงที่ถูกซ่อนไว้ทั่วประเทศญี่ปุ่น เป้าหมาย
คือจะเอาวิญญาณร้ายที่ถูกใจไปเป็นกำลังรบ แต่ปัญหาก็คือ

เธอดันปลดปล่อยเครื่องมืออาคมและวิญญาณร้ายตนอื่น ๆ
นอกจากตัวที่ถูกใจออกมาด้วย

ผลลัพธ์นั้นทำให้สมาคมนักปราบมารต้องใช้กำลังคน
ทั้งหมดเพื่อการค้นหาเครื่องมืออาคมและวิญญาณร้ายที่ถูก
ปลดปล่อยออกมา นักปราบมารในตอนนี้มีกำลังไม่พอสำหรับ
การจัดการทั่วประเทศ

ผลกระทบนั้นส่งมาถึงเหล่านักเรียนที่ต้องรับงานปราบมาร
ในช่วงฝึกจริงตอนบ่าย บางกรณี แม้แต่พวกอาจารย์ก็ต้องออก
ไปทำงานเช่นกัน

“เดี๋ยวก่อน! ช่วงนี้ทั้งโรงเรียนต้องยุ่งเรื่องมีเด็กมาทัศน-
ศึกษาโรงเรียนอยู่แล้ว เลือกเวลาได้แย่มากๆ.....”

ถ้าเป็นแบบนี้ ไปขอร้องคาราสุมะที่มีเวลาว่างกว่าคนอื่น
ดีไหมนะ ผมคิดแบบนั้น แต่ยัยนั้นคงจะเรียกร้องเรื่องบ้าบอ
เป็นคำตอบแทนแน่.....อย่างเช่น ทำให้ผู้หญิงแถวนั้นถึงจุด
สุดยอด

“คาเอเดะ.....ก็คงยุ่งโคตร”

คุซุโนะฮะ คาเอเดะ เพื่อนสมัยเด็กอายุมากกว่าหนึ่งปี
ที่หน้าตางดงามอย่างที่สุด เป็นลูกสาวผู้สืบทอดตระกูลคุซุโนะฮะ
ที่เป็นผู้นำของ “ตระกูลเก่าแก่ทั้งเก้า” และเป็นนักปราบมาร
มือโปรที่มีฝีมือระดับแนวหน้าแม้จะยังเป็นนักเรียนม.ปลายอยู่
อีกด้วย

ถ้าเป็นคาเอเดะที่มีฝีมือสูง ไม่แคล้วต้องถูกส่งไปทำงาน
ตามที่ต่าง ๆ แน่ และผมก็คิดภาพเธอมาสอนหนังสือให้ผม

อย่างอ่อนโยนไม่ออกเลยด้วย ในทางกลับกัน อาจจะดูต่ำ
สั่งสอนเพราะเห็นว่าผมขี้เกียจเลยด้วยซ้ำ

“เอาเถอะ การบ้านนี้สงสัยต้องทำด้วยตัวเองเท่านั้น.....
แต่ก็ไม่ได้คุยกับคาเอเดะมาพักใหญ่แล้ว”

คาเอเดะเป็นเพื่อนสมัยเด็กที่น่ารักแล้ว แต่เธอก็เป็นคน
ที่คอยตรวจดูคำสาปในมือทั้งสองข้างของผมมาเป็นเวลานาน
เธอคงจะยุ่งเรื่องวุ่นวายที่คาซึมา เรย์โกะก่อกวนจนไม่ได้
ติดต่อหามาพักใหญ่แล้ว.....ตอนนี้เธอจะเป็นยังงัยบ้างนะ

“หมูนี้นัยน์ต่าน้ำทุกขีใจบ่อยๆ ด้วย รู้สึกเป็นห่วง
จริงๆ”

ผมอาจอยากหนีจากความเป็นจริงเรื่องการบ้านตรงหน้า
เลยหันไปสนใจเรื่องคาเอเดะแทน

ยังงัยก็คงตอบรับอย่างเย็นชา แต่ผมเองก็ยังไม่ได้อายงาน
เรื่องที่สามารถควบคุมมิโฮโตะได้แล้วให้เธอรู้ด้วย ลองติดต่อ
ไปหาดูหน่อยดีกว่า

วินาทีที่ผมส่งเมลไปหาคาเอเดะเสร็จแล้วนั่นเอง

“.....หืม?”

ราวกับนัดแนะเวลากันไว้ มีเมลหนึ่งถูกส่งมาหาพอดี
นั่นเป็นเมลจากคนที่เพิ่งแลกเปลี่ยนเบอร์ติดต่อกันเมื่อ
ไม่นานมานี้

ผู้ส่ง: ซุเมราจิ นัทสึกิ

เนื้อหา: ได้ผลการทำนายที่ขอให้ตระกูลโซมะทำนาย

มาแล้ว พูดตามตรงว่าเป็นเรื่องใหญ่ที่ไม่อยากบอกทางโทรศัพท์หรือทางเมล บังเอิญว่ามีกำหนดไปเยือนแถวโรงเรียนนักปราบมารพอดี จึงอยากคุยแบบซึ่งหน้า

ซูเมราจิ นัทสึกิ

เธอถูกเลี้ยงดูให้เป็นผู้ชายและคือนักปราบมารระดับสูงสุดที่ได้เป็น “สิบสองปรมาจารย์สายสวรรค์” ทั้งที่มีอายุแค่ 18 ปี

นัทสึกิที่เป็นผู้นำของตระกูลซูเมราจิซึ่งถูกเรียกว่า “ซูเมราจิแห่งการรักใคร่” นั้น เป็นผู้สืบสายเลือดของผู้อัญเชิญชาวสวรรค์ ในร่างของเขามีพลังของเผ่าเทพที่เป็นตัวตนทางวิญญาณระดับสูงสถิตอยู่ แม้จะมีเวลาใช้อย่างจำกัด แต่เธอก็สามารถใช้พลังที่เหนือระดับมนุษย์ได้

สาเหตุที่คนสายเลือดสูงส่งและเป็นจุดยอดสุดของวงการนักปราบมาร กับคนไม่ได้เรื่องอย่างผมมาติดต่อกันนั้น มีจุดเริ่มต้นมาจากเหตุการณ์โจมตีสวนของอาคาฟุจิที่คาซิม่า เรย์โกะเป็นคนก่อขึ้น

ตอนที่พวกเราได้พบกัน นัทสึกิเกลียดชังหน้าของผมว่าเป็น “เจ้าคนมีพลังโรคจิตที่ทำให้ชื่อของผู้อัญเชิญชาวสวรรค์ต้องแปดเปื้อน” แต่หลังจากพวกเราร่วมต่อสู้เพื่อช่วยเหลือ

ไผ่พิทักษ์ จัดให้ถึงสวรรค์!

DEATTE HITOTSUKI DE ZECCHO JOREI! Vol.5

by Hirotaka AKAGI

© 2017 Hirotaka AKAGI

Illustrations by Mataro

All rights reserved.

Original Japanese edition published by SHOGAKUKAN.

Thai translation rights in Thailand arranged with SHOGAKUKAN
through The Kashima Agency.

ไผ่พิทักษ์จัดให้ถึงสวรรค์! เล่ม 5

เรื่อง : Hirotaka AKAGI / ภาพ : Mataro

แปล : ฐาปนกรณ

บรรณาธิการ : ตุลย์ชาติ

กองบรรณาธิการ : หมาหัวโจก

ปก : Calbee

รูปเล่ม : สิริวิทย์

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

Zenshu Publishing Co., Ltd.

1 อาคารมนต์พิชิต ถ. รัชดาภิเษก บางโพธิ์พวง ยานนาวา กทม. 10120

โทร. 02-294-2327

พิมพ์ครั้งที่ 1

ราคา 240 บาท

www.zenshushop.com

Facebook : www.facebook.com/zenshucomic

ISBN : 978-616-561-686-7

ตัวละครและเรื่องราวในเล่มนี้ เป็นเพียงเรื่องที่ตั้งขึ้นเพื่อความบันเทิงจากจินตนาการของผู้เขียนเท่านั้น
ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใดๆ กับเหตุการณ์ บุคคล หรือสถานที่จริงใดๆ ทั้งสิ้น
สงวนลิขสิทธิ์ หนังสือเล่มนี้ได้รับอนุญาตให้จัดทำขึ้นเป็นภาษาไทย
และจัดจำหน่ายโดยได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์ในประเทศไทย
หากมีผู้ใดนำไปลอกเลียนแบบ ทำซ้ำ หรือดัดแปลงจะถูกลงโทษตามกฎหมายบัญญัติไว้สูงสุด

9 786165 616867

240 บาท

DEATTE HITOTSUKI DE ZECCHOU JORE!! Vol.5

by Hirotaka AKAGI

© 2017 Hirotaka AKAGI

Illustrations by Mataro

All rights reserved.

Original Japanese edition published by SHOGAKUKAN.

Thai translation rights in Thailand arranged with SHOGAKUKAN
through The Kashima Agency.

แนว : คอมมิก

เหมาะสำหรับ : 18 ปีขึ้นไป

ไล่ผีทั้งที่จู่จุดให้ถึงสวรรค์!

โบราณวัตถุแห่งแรกของราชสำนักคิโวมัสนั้น คือเครื่องมือ
คำสาปที่ไม่อาจคลายได้ “อีกไม่นานจะมีโบราณวัตถุแห่งแรกของ
ของราชสำนักคิโวมัสปรากฏขึ้นในประเทศนี้” หลังพวกฮารุฮิสะ
ได้รับใบอนุญาตจริงมา ก็ได้รับข่าวที่น่าตกตะลึง ฮารุฮิสะและ
มิซากิจึงศึกษากันเพราะข่าวนั้น ระหว่างนั้นฮารุฮิสะได้พบกับ
เด็กสาวคนหนึ่งชื่อ วารากิเบ เอนจู ตั้งแต่ฮารุฮิสะได้พบกับ
เด็กสาวคนนั้น เขาก็ต้องพบกับเรื่องสามกแบบโชคไม่ดีมีหยุด
ขณะค้นหาสาเหตุอยู่นั่นเอง เอนจูก็ถูกอาชญากรวิเศษลักพาตัวไป
เกมอาชญากรคนนั้นยังใช้งานชิคิจากมีที่นำ
หวาดกลัวด้วย สุดท้ายแล้วฮารุฮิสะจะช่วยเอนจูได้ทั้งที่ต้อง
ถูกสาปอยู่หรือเปล่า!?

facebook.com/zenshucomic

www.zenshushop.com

